

Михайло Бринько

Важливу роль у спільноті Дрогобицької духовної семінарії відіграють миряни-працівники. Багато з них працюють в семінарії від самих початків її заснування і допомагали в її будівництві, а дехто з них прийшов до праці нещодавно. Від перших днів у семінарії семінаристи, познайомившись із кожним працівником особисто, усвідомлюють справжній сенс їх присутності.

Далеко не останнє місце у семінарії займає трапезна. Там семінаристи споживають по-домашньому смачну, дбайливо приготовану їжу. Важлива місія її приготування лежить на плечах наших кухарів. Ми цінуємо служіння шеф-кухаря п. Мирослави Карасінської та її співпрацівників: пп. Богданни Войтко, Світлани Савшак, Галини Федаш та Галини Харкавців, а також кухонних працівників пп. Наталії Кемпи, Іванни Крейс Ганни Подоляк та Людмили Ткач.

Всі знають, що джерелом мудрості є книги, і без книг неможливе навчання. Тому в нашій семінарії знаходиться бібліотека, де семінаристи часто проводять час самопідготовки, черпаючи мудрість минулих поколінь. Братам важко було б знайти потрібну книжку, якби не п. Галина Заячкевич – наш бібліотекар. Саме вона терпеливо, часто з великим трудом, допомагає братам у пошуку літератури для написання рефератів, курсових, дипломних.

Крім молитви і навчання, семінаристи працюють і фізично. У селі Снятинка і на Гирівці, що неподалік Дрогобича, є наші поля, на яких брати садять картоплю, сіють зернові культури та багато іншого. На роботу братів відвозить семінарійний водій п. Валерій Багрій. Якщо б ви запитали когось із братів, чи бачили вони його сумним, всі відповіли б, що ні. Він завжди жартує, до кожного має свій, особливий підхід. Тому братам із ним завжди дуже весело.

Семінаристи живуть в зручних, просторих кімнатах. В них містяться меблі: крісла, ліжка, тумбочки, шафи. Ці предмети мають властивість ламатися. Коли сталася якась поломка, – зламалася ручка в дверях чи дверцятко в тумбочці, – все це може відремонтувати Володимир Іванішів – наш семінарійний завгосп. В нього є своя філософія життя. Коли він ремонтує щось, то ніколи не робить цього сам, а залучає до роботи винуватця. «Зламавши щось, людина повинна вміти відремонтувати», – часто повторює він.

Щоб в семінарії було світло, працювали вимикачі і розетки, потрібен не менш важливий працівник. П. Ігор Кучера – семінарійний електрик, на чиїх плечах лежить ця відповідальна, небезпечна робота.

Пані Ярослава Кобирино і Марія Томків – семінарійні «благовісники», адже працюють вони черговими. Їхніми обов'язками є сповіщати студентів про початок і закінчення пар. В цьому їм допомагає чарівний пристрій – дзвінок.

Гості семінарії зауважують чистоту, яка тут панує. Про це дбають пп. Ольга Олійник і Анна Задорожна. Чистота на поверхах, догляд за вазонами, актовим залом та багато іншого є саме їхньою заслугою.

П. Оксана Батіг найкраще знає, скільки меблів та іншого побутового начиння є в семінарії, адже вона працює комендантом. Вона справедлива і вимоглива. Особливо це помітно в кінці року, коли семінаристи здають кімнати.

Отця-ректора Мирона Бендика на робочому місці неможливо уявити без секретаря п. Іванни Смеречак. Якщо хтось приходить до отця Мирона, то неодмінно зустрінеться з її веселою усмішкою та теплим прийомом.

П. Іванна Кравець – бухгалтер, дбає про облік коштів. Семінаристи зустрічаються із нею, коли вносять пожертви на семінарію.

Отож семінарійна спільнота неначе картина, викладена з мозаїки, де кожен відіграє важливу роль у формуванні майбутніх священиків. Ніхто з братів ніколи не забуде цікаві розповіді Богдани Войтко, веселого настрою Валерія Багрія, мудрості Галини Заячкевич та інших працівників Дрогобицької духовної семінарії.

Михайло БРИНЬКО. Працівники семінарії // СЛОВО № 2 (66) 2016, с. 46